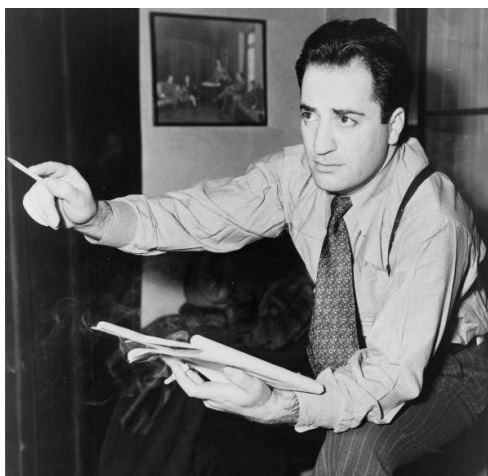

ЛЕТО ЛЕПОГ БЕЛЦА

Вилијам Саројан

Вилијам Саројан је амерички писац, пореклом Јерменин. Рођен је 1908. године. Познат је по приповеткама, романима и позоришним комадима. У неким својим делима описује и детињство. Оно је тема и у приповеци „Лето лепог белца“, само што је то детињство сагледано из угла сећања на догађај који му је причинио неизмерну срећу. Умро је 1981. године.

Погледај шта каже Википедија о Вилијаму Саројану: [Вилијам Саројан](#).

Да ли знаш нешто о Јерменији?

Овај линк вас води на сајт о писцу, на енглеском језику:

<http://www.williamsaroyansociety.org/>

Анализа приповетке “Лето лепог белца”

Наслов: Лето лепог белца

Аутор: Вилијам Саројан

Род: епика

Врста: приповетка

Тема: лепог белца (коњ)

Ко казује причу?

Причу о лепом белцу казује Арам, одрастао човек. Он се сећа догађаја који му је испунио живот и улепшао детињство. Он прича причу и један је од јунака приче. Догађај се десио

када је он имао девет година и када је имао неописиву жељу за јахањем. О тој његовој жељи знао је само рођак Мурад.

Из какве породице потиче Арам?

Он потиче из сиромашне породице која није имала новца, али је била чувена по свом поштењу. Поштење је било нешто што је постојало код свих ближих и даљих чланова породице. Са тим поштењем ишао је и њихов понос. Остали су достојанствени у својој невољи и беди. Никада не преварити и никога не покрасти је био неписани закон којег су се држали.

Какав је био Мурад?

Свог старијег рођака Мурада, Арам не описује и не даје његов изглед. О њему само каже да су га сви, осим њега, сматрали лудим и умео је да се радује животу. Једно јутро, у четири сата, док су сви спавали довео је коња под његов прозор. Знао је колико Арам воли коње и јахање. Разумео је његову чежњу и дечји сан о коњу и јахању. Зато је ушао у туђу шталу, извео коња и довео га код Арама.

Како се понашао Арам када је угледао коња?

Када је Мурад пробудио Арама он није могао да верује својим очима. Питао се да ли је то стварност или сан. Био је изненађен, затим зачуђен и очаран, али и уплашен. У чуду је исколачио очи на рођака па на коња. а онда је уследила уплашеност да ће Мурад обрукати породицу тиме што је украо коња. Искушење је велико за Арама који је поштен и честит, али је чежња за коњем и јахањем надвладала. Он себе уверава да то није права крађа већ само игра.

Арамов однос према коњу

Арам је узјахао коња са извесним страхом. Коњ се није мицао, а када га је ударио у слабине појурио је и Арам се нашао на земљи тако да тог јутра није било ништа од јахања. Коња су пре сваког свитања изводили али Арам није много напредовао у јахању. Мурад му је рекао да њему требати година дана да научи али да они морају вратити коња правом власнику. Неколико недеља су задржали коња, све док једног јутра нису срели правог власника.

Какав је био прави власник коња?

Фармер, Џон Бајро је био тих, смирен, питоме нарави, помирљив и благородан човек. Хтео је да подстакне дечаке да му врате коња, али их није оптуживао. Када угледа дечаке како јашу његовог коња он се обрадује али не жели да их увреди и каже да то мора да је близанац са његовим коњем. Он зна да су дечаки добри и поштени и да ће му га

вратити. а кад је нашао поново коња у својој штали, дошао је поново код суседа, довео коња и похвалио се како је коњ много јачи и много живљи. Захвалио је Богу на томе. Тиме је похвалио дечаке, а они су то разумели и схватили његову доброту и праштање. Тако су дечаки сачували поштење и испунили свој сан, јахали су коња али су га на крају вратили.

На кога је Мурад повукао „ луду жицу“?

Мурад је носио неку луду жицу у себи коју је повукао од свог ујака Корсове који је на први поглед хладнокрван и равнодушан али је у ствари врло осетљив, има добро срце и људина је. То што не може да слуша о туђим губицима је зато што је он изгубио домовину па му се сви други губици чине безначајним. Било је лудо упасти у шталу и украсти коња. То је могао само Мурад кога су сви сматрали лудим, непредвидивим и ко се истински радовао животу.